

בס"ד עש"ק פרשת במדבר - מברכין		
כ"ד אייר התשע"א שנה ה' - גליון 244		
נא לא לקרוא בזמן התפלה - טעון גניזה		
זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש - טעון קל		
מוצ"ש	הדלקת נרות	חברון
20:02	18:52	ירושלים
20:02	18:47	תל אביב
20:04	19:03	באר שבע
20:02	19:00	לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל

"מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מאורות הפרשה יום הילולא לרבנו כ"ק אדמו"ר אליעזר צבי זיע"א בעמ"ח "דמשק אליעזר" על הזוהר

ויפקד אתם בישיה על פי הוי"ה באשר צוה (ג טז).

רצה לומר 'ויפקוד' הוא מלשון 'וה' פקד את שרה כאשר אמר' (בראשית כא א) והוא פקודה לכל מה שצריך בר ישראל, זה בנים, זש"ק. וזה חיים ארוכים, וזה רפואה שלמה, וזה מזונא רויחא, וכיוצא בו, צרכי עמך מרובים, כל אלו הם בכלל פקודים, שצריך צדיק הדור לפקוד אותם בתפלתו הזכה לפני יוצר בראשית. וזהו שאמר הכתוב הקדוש 'ויפקוד אותם' לישראל 'משה' רבם. וכן ה"ה בכל דרא ודרא, צדיק ראש הדור שיש בו בחינות ניצוץ של משה רבינו, צריך לפקוד לישראל כל מה שהם צריכים. וזהו 'ויפקוד אותם' לישראל 'משה' רבם, 'על פי הוי"ה' כנודע מרז"ל (זוה"ק ח"ג רלב). שהשכינה הקדושה היתה מדברת מתוך גרונו של משה, וזהו 'על פי הוי"ה' כאשר צוה' כי בלא זה לא יכולים לומר 'כאשר צוה' והבן. ('בן ביתי' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

וידבר הוי"ה אל משה במדבר סיני באהל מועד באוה"ל מועד באוה"ל לזרש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר (א א).

נמסר במסורה חסר 'לאמר', כמו שכתוב בכל מקום וידבר ה' אל משה לאמר, וכאן לא כתיב לאמר אלא בסוף הפסוק. אלא שידוע הוא מה שאמרו רז"ל (ילקו"ש שמות רמז רל) בכל מקום דכתיב 'לאמר' פרושו לדורות. ולכן כאן לא יוכל לכתוב תיכף אחר תיבת משה לאמר, כי רוצה לחשוב תחלה שורש של הנהגת ישראל שצריכין לנהוג בעבודתם, שיתעוררו עת רצון אין סוף ברוך הוא באלו זמנים, וזהו 'וידבר ה' אל משה במדבר סיני' הוא תורה שבכתב כשלומדים בה לשמה, אז מתעורר עת רצון. וכן 'באהל מועד' הוא תורה שבעל פה, כדאמרו רז"ל (ירושלמי פאה פ"ב ה"י) אפילו מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש שהוא תורה שבעל פה, הכל קיבל משה במעמד הר סיני. 'באחד לחדש השני' הוא ב' ימים של ראש השנה, ש'באחד לחדש' הוא יום ראשון, 'השני' הוא יום ב' דראש השנה, ושניהם הם יומא אריכתא. 'בשנה השנית' הוא יום הקודש שהוא נחשב לשנה השנית הבא. 'לצאתם מארץ מצרים' הוא חג הסוכות. 'לאמר' לדורות שכל אלו הזמנים יש בהם עת רצון אין סוף ברוך הוא. ('בן ביתי' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

יהי"ר שזכותו תגן עלינו בכללות כלל ישראל אכי"ר

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 העורך: בן ישי עוזיהו
תרומות - ח"ן בנק הדואר - 20033243
כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net>

מאורות רבותינו זיע"א

"וידבר ה' אל משה במדבר סיני לצאתם מארץ מצרים לאבד" [א,א] וידבר חסר לאמר, כי כל "לאמר" שבתורה שיתמשך זה הענין עד למטה בעוה"ז, בצירוף זה שעלה. ורצונו כי בכל עת ורגע יוצא מפי הקב"ה אותיות להנהגת העולמות ויכולין להשתנות כל זמן שלא ירדו לעוה"ז. מצרה צהר, מנגע ענג, מרעש עשר, וכל כיוצא בזה בכל התורה. טכשנאמר "לאמר", ירד הצירוף עד לעוה"ז בהכרח מבלי להשתנות. וכאן כל אלו מדרגות קדושות לא היה אפשריות להם להתגלות אלא ביציאת מצרים. וזהו "לצאתם מארץ מצרים", אזי נתגלו כל אלו הבחינות בעלמא דאתגלייא. [מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא, היכל הברכה דף א.].

מאורות סיפורי חסידים ואנשי מעשה

טוב לי תורת פיך...
באחת מנסיעותיו של הרה"ק האמרי אמת מגור זצ"ל לארץ ישראל בשנת תרצ"ב, הצטרף אליו גם חתנו הרי"מ לוי זצ"ל. הנסיעה היתה דרך היבשה ברכבת מוורשה עד וינה וקונסטנטינופול ומשם לביירות עד שהגיעו לחיפה. הרי"מ לוי התכוון לברר עם האדמו"ר זצ"ל הרבה עניינים השייכים לאגודת ישראל, אך האדמו"ר כדרכו נטל עמו לנסיעה את ספרי שיעוריו וכל הדרך הגה בתורה כאילו הוא בביתו, ולא היה באפשרותו של הרי"מ לוי לפרוס את בעיותיו. רק פעם אחת הפסיק מלימודו בעת שנכנסה לקרון אישיות נכרית. הגוי ניגש אל הרבי ושאלו האם יש בורא עולם. בוודאי! ענה. והיכן הוא, שאל הנכרי. והיכן איננו?! סיים האדמו"ר את השיחה וחזר לספריו. ואף בימי זקנותו וחולשתו, גודל התמדתו בלימוד התורה לא ידע אח ורע. מספרים, שפעם אחת כאשר אירעה הפסקת חשמל בביתו בירושלים, פגש בנו כ"ק מרן אדמו"ר ה"בית ישראל" זי"ע באחד החסידים באותו רגע שנפסק החשמל ואמר לו: הנך יכול לעלות לבית אבא מיד ולראותו כבר יושב ולומד על יד נר דלוק. סיפר החסיד ר' לייב איזנר ז"ל, כי נכנס פעם לחדרו של הרבי שלא בזמן קבלת הקהל כדי להזכיר בדחיפות מישהו אצל הרבי. ואמנם ענהו הרבי, אך תיכף ומיד רץ ללמוד בבהילות. דבר זה עשה עלי רושם לזמן רב - העיד המספר. באחת מנסיעותיו הארוכות התעכב פעם בקראקא. בחצר הבית שם שהה, התאסף ובא קהל יהודים גדול שחפץ לראותו ולהתברך על ידו. אך הרבי ביקש מש"ב ר' יודיל קמינר ז"ל (שלימים גר בבני ברק), שיביא לו גמרא והחל ללמוד בעמקות ובקול כהרגלו. בחלוף כמה רגעים בלבד, הפסיק את לימודו באמרו: ה"עולם" מחכה בחוץ. ומיד יצא לקראתם. זמנו היה כה מחושב, עד שאמרו עליו שבעת עלייתו בסולם שבחדר הספרים להוריד ספר מאצטבה עליונה, היה נוטל עמו ספר קטן פתוח לעיין בו. [לוקט מהספר "אלפי שנען"]

מאורות נוצר חסד למהרי"א זיע"א

"על שלשה דברים העולם עומד" [אבות א,ב]

העולם עומד, מלכות שמים להמליך יצר טוב על הרע ובזה יש עמידה לעולם הן בבריאות הגוף בבנים ובפרנסה.
[מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא]

העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף	נעמי בת חיים	שרה בת חיים	אברהם בן חיים	ציון בן אברהם	עזרא בן יוסף	אברהם בן יוסף
ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל